

Sygn. akt II CSK 117/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa J. R.
przeciwko [...] Towarzystwu Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej w W.
obecnie [X.] Towarzystwo Ubezpieczeń Spółka Akcyjna w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 września 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 26 lipca 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i nie
obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powód uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oczywistą jej zasadnością (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Wniosek powoda o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zasługuje na uwzględnienie.

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, a także T. Ereciński, w: T. Ereciński, J. Gudowski, M. Jędrzejewska, *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, t. 2, Warszawa 2007, s. 242 i 243). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia powołanych w skardze przepisów art. 386 § 6, art. 398²⁰, art. 328 § 2, art. 100 i art. 98 § 1 k.p.c. oraz art. 481 §1, art. 904 i art. 867 § 1 k.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 102 k.p.c.

aw

jw

